

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžo/227/2015
Identifikačné číslo spisu: 1513236529
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1513236529.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: P. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. X, K., zastúpenej advokátom JUDr. Jozefom Máčayom, AK so sídlom v Bratislave na Šoltésovej č. 20, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát, Špitálska 14, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-P-133/BA-KDI21-2013 z 10. septembra 2013, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/294/2013-184 zo dňa 11. septembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/294/2013-184 z 11. septembra 2015 p o t v r d z u j e.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 11. septembra 2015 č. k. 6S/294/2013-184 zrušil rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-P-133/BA-KDI21-2013 z 10. septembra 2013 podľa § 250j ods. 2 písm. d) a e) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaný rozhodnutím č. KRPZ-P-133/BA-KDI21-2013 z 10. septembra 2013 potvrdil prvostupňové rozhodnutie č. p. ORP-P-1284/BAV-OBCP-2012 zo dňa 26.06.2012, ktorým bola žalobkyňa uznaná za vinnú zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ust. § 22 ods. 1 písm. b), g) a k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, nakoľko porušila ust. § 4 ods. 1 písm. c), § 65 ods. 2 písm. a), d) a i) s poukazom na ust. § 64 ods. 2 písm. a) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov jej bola uložená pokuta 400,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo akéhokoľvek druhu na dobu 24 mesiacov.

Krajský súd v Bratislave v odôvodnení uviedol, že jednou z povinností správneho orgánu v priestupkovom konaní je zistiť presne a úplne skutočný stav veci, a teda objasniť všetky okolnosti skutku, čo znamená zistiť stav veci tak, aby neexistovala žiadna pochybnosť o tom, že sa skutok stal a

že sa stal tam, kde to tvrdí správny orgán a tak, ako to tvrdí správny orgán. Povinnosť zistiť skutočný stav veci nad rámec rozsahu vlastného zisťovania podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní má správny orgán len v rozsahu dôvodov a skutočností (vrátane návrhov na vykonanie dôkazov), ktoré obvinený z priestupku v priebehu správneho konania uviedol. Pritom zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodit' povinnosť správneho orgánu, aby sám domýšľal právne relevantné dôvody, svedčiace v prospech obvineného z priestupku, ktoré tento neuplatnil a následne k týmto dôvodom vykonával príslušné skutkové zistenia (R 46/2009). V predmetnej veci krajský súd zistil, že žalobkyňa počas ústneho pojednávania vzniesla požiadavku vypočúť svedkyňu incidentu, pani M. ako i ostatných svedkov, a tohto práva sa domáhala v rámci žalobných námietok.

Súd nemal pochybnosti o tom, že je právom správneho orgánu, ktorý vedie konanie o priestupku, rozhodnúť, ktoré dôkazy vykoná. Je na úvahe správneho orgánu rozhodnúť, či určitý dôkaz nie je potrebné vykonať (§ 32 správneho poriadku). Oprávnenie rozhodnúť o rozsahu zisťovania podkladov pre rozhodnutie, ako aj výber dôkazných prostriedkov, vyplýva z vrchnostenského postavenia správneho orgánu spojeného s jeho právomocou danou mu zákonom voči subjektom podriadeným mu pri rozhodovaní, ako aj z vyšetrovacieho princípu, na ktorom je priestupkové konanie v zákone o priestupkoch založené, taktiež zo zásady hospodárnosti a rýchlosti konania (§ 3 ods. 3 posledná veta správneho poriadku). To však neznamená, že by správny orgán v prípade konania o priestupku, ktoré má v zmysle ustálenej štrasburskej judikatúry charakter konania o trestnom obvinení nerešpektoval procesné práva obvineného z priestupku, základné zásady správneho konania a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý zaručuje právo na spravodlivý proces.

Podľa krajského súdu z obsahu spisu jednoznačne vyplynulo, že správne orgány oboch stupňov neumožnili žalobkyni vypočúť jej navrhnutú svedkyňu, na základe ktorej tvrdenia došlo k identifikácii žalobkyne ako osoby zodpovednej za poškodenie vozidla p. V.. Neumožnením vypočutia svedkov žalobkyňou, správny orgán porušil základné ľudské právo žalobkyne vyplývajúce z vyššie uvedenej medzinárodnej zmluvy, čím došlo k postupu správneho orgánu odporujúceho zákonu. Súd zároveň zistil, že odôvodnenie nepripustenia dôkazného prostriedku - posudku Ing. Belobrada, je nedostatočne odôvodnené. Taktiež súd uviedol, že výška uloženej sankcie nebola predmetom odvolania žalobkyne pred správnym orgánom ani podanej žaloby a preto sa ňou súd nezaoberal. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že v konaní správneho orgánu došlo k vade, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, spôsobenej porušením práva žalobkyne na vypočutie svedkov, a preto súd napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil podľa ust. § 250j ods. 2 písm. d) a e) O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. O trovách rozhodol podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobkyni priznal náhradu trov konania spočívajúcu iba v zaplatenom súdnom poplatku.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Uviedol v ňom, že sa v plnej miere nestotožňuje s výrokom a s odôvodnením napadnutého rozsudku.

K osobe p. M. uviedol, že bola svedkyňou incidentu a podala v tomto smere vyjadrenie zhodujúce sa významom a charakteristikou so svedeckou výpoveďou bez ohľadu na to, ako tento dôkazný prostriedok správny orgán označil. V žiadnom prípade sa žalovaný nedopustil porušenia procesného práva obvineného na riadne dokazovanie. Poukázal na zákon o priestupkoch ako zákon *lex specialis* upravujúci záznam o podaní vysvetlenia, kde sa v štádiu objasňovania priestupku použije primárne pred zákonom *lex generalis* - správnym poriadkom, ktorý špecifikuje ako jeden z dôkazov výsluch svedka. Žalovaný zastal názor, že opätovné vypočutie p. M. v priebehu konania nebolo potrebné, nakoľko podala vysvetlenie k predmetnému skutku ihneď po dopravnej nehode, t.j. ešte dňa 20.05.2012, teda bezprostredne po tom, čo vnímala danú udalosť v cestnej premávke a poukázal aj na to, že nebol právny dôvod spochybňovať jej hodnovernosť v tvrdení. Výpoveď p. M. je považovaná ako relevantný dôkaz, aj napriek tomu, že nebola v konaní o priestupku vypočutá ako svedok. Uviedol, že nie je porušením čl. 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru, ak obvinený žiada o vypočutie svedkov, ktorí by iba potvrdili tú skutočnosť prípadu, ktoré orgán považuje za preukázanú a zastal názor, že sa dostatočným spôsobom vysporiadal s dôkazmi a uvedené odmietnutie riadne zdôvodnil.

K námietke nedostatočného odôvodnenia nepripustenia dôkazného prostriedku - znaleckého posudku Ing. Belobrada žalovaný uviedol, že bol vypracovaný znalcom zapísaným v zoznam znalcov, tlmočníkov a prekladateľov vedenom na Ministerstve spravodlivosti SR na základe rozhodnutia správneho orgánu a neboli dôvody pochybovať o jeho hodnovernosti a že riadne argumentačne vo svojom rozhodnutí

vysvetlil, prečo ho neakceptoval (pretože sa líšil so znaleckým posudkom vypracovaným Ing. V. Hóborom, ktorý sa však stotožňuje s odborným vyjadrením mjr. M., podpísaným pplk. T. J. G., O. z Kriministického a expertízneho ústavu PZ SR).

Žalovaný poukázal na rozhodnutie o proteste prokurátora odboru dopravnej polície PPZ MVSR (ďalej len ODP PPZ), PPZ-ODPI-299/2014 zo dňa 07.04.2014, ktorým ODP PPZ protestu prokurátora nevyhovelo a rozhodnutie žalovaného potvrdilo. ODP PPZ námietky uvedené v proteste prokurátora považoval za neodôvodnené a nepodstatné a na základe toho podľa ODP PPZ nebolo dôvodné považovať rozhodnutie žalovaného za nezrozumiteľné a vadné a z uvedeného dôvodu nebol dôvod na jeho zrušenie ako nezákonného. Následne dňa 25.06.2014 bolo vydané rozhodnutie ministra vnútra č. KM-OLVS-47/2014, ktorým bol zamietnutý rozklad, ktorý podala P. proti rozhodnutiu ODP PPZ, PPZ-ODPI-299/2014 a zároveň bolo toto rozhodnutie potvrdené. Vo vydanom rozhodnutí ministra vnútra bolo záverom vydaného rozhodnutia uvedené, že po komplexnom preskúmaní rozkladu napadnutého rozhodnutia, podaného protestu prokurátora a spisového materiálu v celom rozsahu dospel k názoru, že je potrebné stotožniť sa s právnym názorom uvedeným v rozhodnutí ODP PPZ, PPZ-ODPI-299/2014 zo dňa 07.04.2014. Taktiež minister vnútra vyslovil názor, že na základe existujúcich dôkazných prostriedkov, ktoré boli obstarané zákonným spôsobom, možno konštatovať, že spáchanie priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky bolo účastníčke konania P. dostatočne spoľahlivo preukázané. Zároveň taktiež skonštatoval, že správne orgány oboch stupňov zistili skutočný stav vecí spoľahlivo, aplikovali správne ustanovenia zákona a tiež po procesnej stránke zabezpečili v konaní všetky práva účastníkov konania, a preto protest prokurátora podaný proti rozhodnutiu odvolacieho správneho orgánu nebol podaný dôvodne. Na základe uvedeného žalovaný uviedol, že podstatnou chybou konania by bolo, ak by správny orgán v odôvodnení rozhodnutia neuviedol, prečo navrhovaných svedkov nevyočul. Do kategórie nadbytočného dôkazu podľa žalovaného je i prípad, ak bol skutkový stav v konaní o priestupku náležite zistený a objasnený na základe zákonných dôkazných prostriedkov, ktoré sa obsahovo zhodujú. V takom prípade námietka, že správne orgány nevykonali dokazovanie aj použitím iného navrhovaného dôkazného prostriedku zo strany žalobkyne (vypočutie svedkyne p. M.), nie je spôsobilá spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia o priestupku.

Záverom žalovaný mal za to, že nezistil žiadne vady, ktoré by mohli zasiahnuť do základných práv a slobôd žalobcu, a preto podané žalobné námietky považoval za nespôsobilé a nedôvodné pre zrušenie napadnutého rozhodnutia. Navrhoval, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobu zamietne.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za správny a navrhuje ho potvrdiť. K svedkyňi p. M. uviedla, že na mieste v čase udalosti vypočutá nebola. Znalecký posudok Ing. Hóbora je podľa nej z hľadiska smeru jazdy a vzniku nárazu vypracovaný presne naopak ako tvrdila p. M. a teda v úplnom rozpore s jej svedectvom. Tvrdenie žalovaného, že nebol dôvod pochybovať o hodnovernosti znaleckého posudku Ing. Hóbora aj napriek tomu, že je v rozpore s opisom deja očitej svedkyne, považovala žalobkyňa za účelové zo strany žalovaného. V znaleckom posudku Ing. Hóbora sa nachádzajú pochybenia, ako napr. Ing. Hóbor vychádzal vo svojom posudku - z meraní miesta nehody nameraných policajtom, ktorý meral chybné a vôbec sa nezhodujú s meraniami geodeta T. K. z posudku znalca Ing. Belobrada. Žalobkyňa bola nútená k veci pribrať znalca v odbore, ktorého znalecký posudok bol žalovaným odmietnutý s tým, že tento nepreukázal vinu a je odlišný od posudku Ing. Hóbora a spochybnil vnímanie deja svedkyne M.. Žalobkyňa k námietke, že úvahy Ing. Hóbora v posudku sú podporené KEÚ PZ namietala, že farebná a materiálková druhová zhoda nie je dôkaz, že poškodenie bolo spôsobené jej vozidlom, keď ostatné skúmanie pod ktorými bol podpísaný i zhotoviteľ, žiadnu zhodu nepreukázali a navyše analýza podľa nej, nie je v súlade so zákonom.

Žalobkyňa od začiatku šetrenia opakovane a naliehavo žiadala o opätovné vypočutie svedkyne, ktorá v priestupkovom konaní nikdy nebola vypočutá. Toto právo jej bolo odmietnuté aj napriek nesúladu jej tvrdení s analýzou spôsobu jazdy pri vzniku nárazu s posudkom Ing. Hóbora. Zároveň namietala aj bezdôvodne odmietnutý znalecký posudok vypracovaný Ing. Belobradom bez toho, aby sa priestupkový orgán náležite vysporiadal so vzájomným nesúladom v dôkazoch.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný

sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 1. júla 2016.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 492 ods. 2 ustanovil, že odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalovaného (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s ust. § 212 ods. 1 O.s.p.) postupom podľa ust. § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2), a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p., rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-P-133/BA-KDI21-2013 z 10. septembra 2013, ktorým žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie zo dňa 26. júna 2013. Týmto rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu bola žalobkyňa uznaná vinnou z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b), g), k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „ZP“), ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 20. mája 2012 v čase o 18:10 hod viedla motorové vozidlo zn. G. O., ev. č.: K. v Bratislave na parkovisku E. ulice, pričom sa plne nevenovala vedeniu vozidla a nesledovala situáciu v cestnej premávke, následkom čoho spôsobila dopravnú nehodu, pri ktorej vznikla hmotná škoda na motorovom vozidle zn. T. ev. č.: K., vlastníka B. V., bytom E. ulica č. X, K. a po dopravnej nehode nezastavila vozidlo, nehodu neohlásila policajtovi, nezotrvala na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta a bezodkladne neupovedomila osobu, ktorá nebola účastníkom dopravnej nehody o hmotnej škode, ktorá jej bola spôsobená dopravnou nehodou a neoznámila jej svoje osobné údaje, čím porušila § 4 ods. 1 písm. c), § 65 písm. a) a § 66 ods. 2 písm. a), d) a i) s poukazom na § 64 ods. 2 písm. a) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, za čo jej boli uložené už uvedené sankcie a povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolací súd sa so zreteľom na žalovaného namietané skutočnosti sústredil najmä na zodpovedanie otázok, či doterajšie správne konanie bolo vykonané v súlade so zákonom, najmä či dokazovanie ohľadne skutku, ktorý má napĺňať zákonné znaky troch priestupkov podľa § 22 ods. 1 písm. b), g) a k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej iba „ZP“) bolo vykonané zákonom predpokladaným spôsobom a je dostatočným podkladom pre rozhodnutie a či právne posúdenie konania žalovaného je v súlade so zákonom.

Podľa § 2 ods. 1 ZP, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 22 ods. 1 písm. b) ZP, priestupku sa dopustí ten, kto ako vodič vozidla, ktorý sa zúčastnil na dopravnej nehode, bezodkladne nezastavil vozidlo, nezdržal sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky po nehode v čase, keď by to bolo na ujmu zistenia, či pred jazdou alebo počas jazdy požil alkohol alebo inú návykovú látku, alebo nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto

miesto bezodkladne nevrátil po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody.

Podľa § 22 ods. 1 písm. g) ZP, priestupku sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda.

Podľa § 22 ods. 1 písm. k) ZP, iným spôsobom ako uvedeným v písmenách a) až i) sa dopustí porušenia pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom podľa osobitného predpisu.

Podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „ZCP“), vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

Podľa § 66 ods. 2 písm. a), d), e), i) ZCP, účastník dopravnej nehody je povinný

a) ohlásiť dopravnú nehodu policajtovi,

d) zotrvať na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne vrátiť po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody,

e) zdržať sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody, najmä premiestnenia vozidiel.

i) bezodkladne upovedomiť osobu, ktorá nie je účastníkom dopravnej nehody, o hmotnej škode, ktorá jej bola spôsobená dopravnou nehodou, a oznámiť jej svoje osobné údaje; ak to nie je možné, upovedomenie a oznámenie zabezpečí prostredníctvom Policajného zboru.

Podľa § 66 ods. 6 ZCP, účastník škodovej udalosti je povinný bezodkladne zastaviť vozidlo, preukázať svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti, poskytnúť údaje o poistení vozidla, vyplniť a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu, zdržať sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky a urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky. Ak účastník škodovej udalosti spôsobil hmotnú škodu osobe, ktorá nie je účastníkom škodovej udalosti, je povinný o tom túto osobu bezodkladne upovedomiť a oznámiť jej svoje osobné údaje.

Podľa § 64 ods. 2 písm. a) ZCP, za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa odseku 3, ak nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6.

(Podľa odseku 3 ostatné udalosti v cestnej premávke, pri ktorých vznikla škoda v priamej súvislosti s premávkou vozidla, sa na účely tohto zákona nepovažujú za dopravnú nehodu. Takéto udalosti sú škodovou udalosťou, ktorú orgány Policajného zboru neobjasňujú).

Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej iba „Správny poriadok“), rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si zaobstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov.

Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb., ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, zistil, že orgány objasňujúce priestupok sa uvedenými ustanoveniami dôsledne neriadili, keď skutkový stav vecí nebol dostatočne zistený, a preto bol i nesprávne právne posúdený a napokon v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Z doposiaľ vykonaného dokazovania a z obsahu pripojeného administratívneho spisu odvolací súd zistil, že žalobkyňa dňa 25.05.2012 okolo 18:10 hod. jazdila motorovým vozidlom po parkovisku na E. ulici v

Bratislave, pričom pri dome číslo X narazila do zaparkovaného vozidla a z miesta dopravnej nehody odišla. Po nehode u nej nebol zistený alkohol a k zraneniam osôb nedošlo. Bola vyhodnotená škoda poškodeného v rozsahu 350,- Eur a škoda na vozidle žalobkyne na 50,- Eur.

Zo záznamu o podaní vysvetlenia zo dňa 20.05.2012 spísaného žalobkyňou vyplýva, že dňa 20.05.2012 o 18:00 hod. nasadla do motorového vozidla Nissan Patrol, ktoré bolo zaparkované na E. ulici pred domom č. X, začala cúvať dozadu, kde prešla asi 10 metrov, zatočila doprava a zacúvala na parkovisku. Z cesty zacúvala asi na dĺžku auta, potom sa pohla dopredu a odišla preč. Okolo 20:00 hod. sa s uvedeným autom vrátila späť, kde ju zastavil jeden pán, ktorý jej povedal, že mu narazila do zaparkovaného auta. Ona však nemá žiadnu vedomosť, že by do niečoho narazila.

Zo záznamu o podaní vysvetlenia B. V. vyplýva, že dňa 19.05.2012 v čase okolo 15:40 hod, zaparkoval svoje vozidlo Honda na parkovisku v Bratislave na E. ulici. Dňa 20.05.2012 okolo 19:30 hod. mu volal sused P. C., že susedka K. M. z 1. poschodia videla, ako mu nabúrali auto. Išiel k vozidlu a zistil, že je poškodené. Prišla tam aj susedka p. M., ktorá mu povedala, že slečna blondínka (žalobkyňa) pri cúvaní nabúrara do jeho auta vozidlom Nissan Patrol. Žalobkyňa tvrdila, že určite ona mu auto nenabúrara, avšak p. M. (svedkyňa) tvrdila, že videla, že slečna J. (žalobkyňa) mu auto nabúrara.

Zo záznamu o podaní vysvetlenia K. M. vyplýva, že dňa 20.05.2012 okolo 18:00 hod. videla z bytu svojho okna z 1. poschodia, ako na parkovisku nachádzajúcim sa oproti domu išlo veľké vozidlo, ktoré buchlo pravou bočnou stranou do zaparkovaného auta Honda a vôbec nezastavilo, ale odišlo preč. Auto šoférovalo mladé dievča, ktoré býva na E. ulici č. X a ktoré volajú K.. Jej presné meno nevedela, ale vedela, že kde býva. To ako narazila do zaparkovaného auta videla aj počula. Potom prišla na aute jedna susedka, ktorej keď zaparkovala svoje auto povedala, aby sa pozrela na zaparkovanú Hondu, do ktorej narazila mladá vodička a či nie je poškodené. Tá keď pozrela na auto, tak povedala, že je poškodené na prednej časti. Pani M. mala vedomosť o tom, že zaparkované auto patrí p. V. a tak mu išla zazvoniť, ale neotváral. Potom to išla oznámiť ďalšiemu susedovi, ktorý kontaktoval p. V. a ten sa tam išiel pozrieť.

Dňa 02.07.2012 bol vyhotovený výsledok skúmania trasologických stôp Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru (ďalej len „KEÚ PZ“), z ktorého vyplýva, že zaistené odtlačky sú plošne malé, neohraničené a nedá sa podľa nich presne zistiť, akým predmetom alebo akou časťou predmetu boli vytvorené. Odtlačky nevykazovali žiadne vhodné znaky na porovnanie.

Dňa 20.08.2012 bolo vypracované odborné vyjadrenie KEÚ PZ, z ktorého vyplýva, že zo zaistených stôp nachádzajúcich sa na vozidle Nissan Patrol a plastových častíc z vozidla Honda bolo preukázané, že je medzi nimi zhoda, z čoho vyplýva, že na vozidle vedenom žalobkyňou (Nissan Patrol) sa nachádzali vzorky patriace vozidlu Honda, poškodeného p. V..

Dňa 21.11.2012 bol do konania pribratý znalec Ing. Vojtech Hóbor z odboru cestná doprava, odvetvie dopravné nehody na posudzovanie technického stavu. Z jeho posudku vyplýva, že príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodičky vozidla Nissan Patrol, ktorá pri cúvaní na parkovisko nesprávne odhadla vzdialenosť zaparkovaného vozidla Honda a narazila do jeho predného nárazníka. Na oboch nárazníkoch boli poškodenia zhodného charakteru. Podľa znalca, svedkyňa K. M., ktorá stála v okne svojho bytu, mohla vidieť priebeh dopravnej nehody.

Na ústnom pojednávaní dňa 06.11.2012 otec žalobkyne namietal technické nezrovnalosti vyhotoveného plánika z miesta nehody, pretože z výpovede svedkyne nevyplýva, či k zrážke došlo pri cúvaní alebo pri jazde dopredu. Technické dôkazy vykazujú známky oteru a nie nárazu a preto žiadal o vypočutie svedkyne.

Žalobkyňa doložila do spisu na základe jej žiadosti nový znalecký posudok, ktorý vypracoval znalec Ing. Gabriel Belobraď dňa 14.07.2013 a ktorý skonštatoval nepresnosti v náčrtku vykonanom na mieste nehody policajným orgánom.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a

vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. skonštatoval, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa napadnutý rozsudok odôvodnil spôsobom spĺňajúcim v plnom rozsahu zákonné požiadavky v zmysle § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Preto by bolo úplne nadbytočné v preskúmvanej veci opakovať účastníkom známe skutočnosti spolu s právnymi závermi krajského súdu. Prvostupňový súd pri preskúmvaní žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného postupoval dôsledne, reagoval vyčerpávajúcym spôsobom na všetky námietky účastníkov konania a vec správne posúdil aj po právnej stránke. S právnou argumentáciou prvostupňového súdu sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil.

Zo znenia § 73 ods. 2 ZP vyplýva, že obvinený z priestupku má právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a k dôkazom o nich, uplatňovať skutočnosti a dôkazy na svoju obhajobu, podávať návrhy a opravné prostriedky. K výpovedi ani k priznaniu ho nemožno donucovať.

Spoločne s ustanovením § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, podľa ktorého správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si zaobstarať potrebné podklady pre rozhodnutie, pričom nie je viazaný len návrhmi účastníkov, aj podľa § 33 ods. 2 citovaného zákona správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Skutočnosť, že došlo k stretu predmetných vozidiel v danom čase a mieste vyplýva najmä z vyjadrenia očitej svedkyne, p. M. a osobitne z odbornej expertízy zo dňa 20.08.2012 vypracovanej KEÚ PZ. V danom prípade preto nie je podstatné, či udalosťou došlo k malej, značnej či veľkej škode, ale to, že ju spôsobila žalobkyňa, ktorá si však nespĺnila svoju povinnosť vyplývajúcu zo zákona. Odvolací súd nemá žiadne pochybnosti o tom, že k poškodeniu vozidiel a teda ku škodovej udalosti došlo, čo je preukázané už vyššie uvedenými dôkaznými prostriedkami.

Odvolací súd však v zhode s krajským súdom poukazuje na skutočnosť, že žalobkyňa počas ústneho pojednávania vzniesla požiadavku vypočuť svedkyňu incidentu p. M., ako aj ostatných svedkov a tohto práva sa domáhala aj v rámci žalobných námietok. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že správne orgány oboch stupňov neumožnili vypočuť žalobkyňou navrhnutú svedkyňu, na základe ktorej tvrdenia došlo k identifikácii žalobkyne ako osoby zodpovednej za poškodenie vozidla p. V. Neumožnením vypočutia svedkov navrhnutých žalobkyňou, správny orgán porušil základné ľudské právo žalobkyne vyplývajúce z čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čím došlo k postupu správneho orgánu odporujúceho zákonu. V priestupkovom konaní ako špeciálnom druhu správneho konania má obvinený z priestupku právo pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Námietku žalovaného o nevypočutí svedkyne preto považoval odvolací súd za právne neodôvodnenú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však preskúmaním zistil závažné nedodržanie citovaných ustanovení zákonov o priestupkoch i o správnom konaní zo strany žalovaného, keď neumožnil žalobkyňi vypočuť svedkyňu, ktorá v priestupkovom konaní nebola vypočutá a nebola v ňom vedená ako svedok.

K námietke žalovaného, že znalecký posudok Ing. Belobraďa dostatočne odôvodnil a že ho nepripustil ako dôkazný prostriedok preto, že sa líšil so znaleckým posudkom vypracovaným Ing. V. Hóborom, ktorý sa však stotožňuje s odborným vyjadrením mjr. M., podpísaným pplk. Ing. J. G., O.. z KEÚ PZ SR ešte neznamená, že znalecký posudok Ing. Hóbora je presný, ktorý je však v rozpore s tvrdením svedkyne, ktorá nebola ani vypočutá v priestupkovom konaní a preto považuje odvolací súd, v zhode s

názorom krajského súdu nepripustiť znalecký posudok Ing. Belobrada, za nedostatočne odôvodnený.

Úlohou žalovaného v ďalšom konaní bude pri zisťovaní skutočného stavu zabezpečiť si dostatok podkladov pre presné a jeho úplné zistenie, z ktorých následne vyvodí právny záver, pričom svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom odôvodní a vysporiada sa so všetkými ostatnými námietkami žalobkyne a vo veci opätovne rozhodne. V ďalšom konaní žalovaný správny orgán bude povinný vysporiadať sa s tvrdeniami žalobkyne prednesenými v priebehu priestupkového konania spočívajúcimi vo vypočutí svedkyne.

Najvyšší súd SR s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalovaného uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci, preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, vrátane trov konania, keď žalobca bol v konaní úspešný (§ 142 ods. 1 O.s.p.) a výška trov konania bola v súlade s príslušnými ustanoveniami vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. a s § 151 ods. 2 O.s.p. tak, že úspešnej žalobkyni náhradu trov konania nepriznal, pretože si ich nevyčísľila a zo spisu jej iné trovy nevyplývajú.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.